

Repertoriumnummer 2023 / 2319
Datum van uitspraak 27 april 2023
Rolnummers 22/1157/B

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk familierechtbank

Beschikking

K.22

Aangeboden op
Niet te registreren

22 DEC. 2022

2022-3963

de griffier,

EENZIJDIG VERZOEKSCRIFT

Overeenkomstig artikel 27, 23 en 31 van de Wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht

Ellen Debruyne
Griffier

Aan de Voorzitter, Kamervoorzitter, dames en heren Rechters bij de Rechtbank van Eerste Aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling KORTRIJK,

Heden,

Geeft Uedele met eerbied te kennen:

De heer [redacted] Belg, [redacted] en mevrouw [redacted]
[redacted] Afghaanse, samenwonende te 8500 KORTRIJK, [redacted]
[redacted]

Per beschikking van het bureau voor rechtsbijstand bij de rechtbank van eerste aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling KORTRIJK, dd. 13 december 2022 toegelaten tot de kosteloze rechtspleging (stuk 1).

- verzoekers -

Met als raadsman: Mr. Johannes BAELDE, kantoorhoudende te 8200 SINT-MICHIELS (BRUGGE), Koning Albert I laan 40, bus 00.01.

1. FEITEN EN VOORGAANDEN

Verzoekers onderhouden reeds sinds lange tijd een duurzame stabiele relatie, waarbij zij op 25.12.2019 in het huwelijk traden bij de Afghaanse diplomatieke post te Peshawar (Pakistan) (stuk 3).

Op grond van dit Afghaanse huwelijk van het koppel werd intussen een visum gezinshereniging aangevraagd t.a.v. de Belgische diplomatieke post te Islamabad.

Na onderzoek gedurende de wettelijke termijn van 6 maanden zoals voorzien in art. 40ter Vw. werd finaal een gunstige beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, waarbij aan tweede verzoekster een Belgisch inreisvisum gezinshereniging werd afgeleverd, teneinde zich te zien herenigen met haar echtgenoot in België (stuk 7A, 7B en 7C).

Verzoekster is bijgevolg in het bezit van een F-kaart als echtgenote van haar Belgische man ... doch zij blijft vooralsnog in het rijksregister als "niet verwant" staan ingeschreven.

De problematiek zit hem in het feit dat Afghaanse documenten op heden – sinds de Taliban overname – niet meer gelegaliseerd kunnen worden door de Belgische diplomatieke post in Islamabad (stuk 4). Dit behelst aldus een politieke overmacht situatie in hoofde van verzoekers waar zij evident geen impact op hebben.

Ondanks de (impliciete) erkenning van het Afghaans huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken bij aflevering visum gezinshereniging;

Ondanks de aflevering van een F-kaart als echtgenote van een Belg door de Stad KORTRIJK op 17.06.2022 (stuk 6);
 Ondanks de expliciete verduidelijking dat het gebrek aan legalisatie geen 'vergetelheid' is doch een overmacht situatie gezien de bevoegde diplomatieke post nu eenmaal géén legalisaties voor Afgaanse documenten kan doorvoeren;
 Oordeelde Stad Kortrijk inzake de vraag tot erkenning van het huwelijk van verzoekers (stuk 2):

*"De huwelijksakte uit Afghanistan die u ons heeft voorgelegd is niet voorzien van legalisatie.
 (...)
 Wij kunnen daarom uw huwelijksakte niet aanvaarden op basis van artikel 28, 30 en 31 §1 van het Internationaal Privaat Recht.
 Als u beroep wil aantekenen tegen de beslissing, dan kan u dat doen bij de Familierechtbank Kortrijk (volgens artikel 31 §4 Wetboek IPR).*

Het is dan ook tegen deze beslissing tot weigering van erkenning van het Afgaans huwelijk van verzoekers dat onderhavig beroep zich richt.

Immers wensen verzoekers hun Afgaanse huwelijk ofwel te zien erkennen in de Belgische rechtsorde;
 dan wel ondergeschikt in toepassing van artikel 26 (oud) BW een vervangend declaratief vonnis te zien afleveren ten bewijze van hun huwelijk.

2. ONTVANKELIJKHEID

Verzoekers wensen op grond van artikel 23 en 27 WIPR hun huwelijk te zien erkend worden in de Belgische rechtsorde.

Artikel 27 WIPR: *"§1. Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.
 (...)
 Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23."*

Artikel 23 WIPR *"§3. De vordering wordt ingesteld en behandeld volgens de procedure bedoeld in de artikelen 1025 tot 1034 van het Gerechdelijk Wetboek. De verzoeker moet woonplaats kiezen in het rechtsgebied van de rechtbank. De rechter moet op korte termijn uitspraak doen."*

J. VERHELLEN, auteur van *Het Belgisch Wetboek IPR in familiezaken*, Brugge, Die Keure, 2012, 209, verduidelijkt hoe conform art. 27 WIPR alle overheden buitenlandse akten (minstens impliciet) kunnen erkennen, zonder dat de betrokkene daarvoor beroep doet op enige procedure, doch waarbij de betrokkene dan ook beroep kan instellen bij de rechtbank van eerste aanleg wanneer een overheid (al dan niet impliciet) weigert om dit huwelijk te erkennen.

Artikel G.3 *in fine* Circulaire betreffende de aspecten van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht die betrekking hebben op het personeel statuut (B.S. 28 september 2004), bepaalt:

"De persoon die de weigering tot erkenning van de authentieke akte door de ambtenaar van de burgerlijke stand betwist, kan beroep instellen bij de rechtbank van eerste aanleg. Dit beroep moet eveneens, in tegenstelling tot hetgeen thans is voorzien in het Gerechdelijk Wetboek, worden uitgeoefend bij eenzijdig verzoekschrift".

De beslissing van de stad KORTRIJK weigert het huwelijk van verzoekers over te schrijven in de registers van de Burgerlijke Stand, waarbij zij zelfs uitdrukkelijk de erkenning van het huwelijk weigeren.

"De huwelijksakte uit Afghanistan die u ons heeft voorgelegd is niet voorzien van legalisatie. Het is dus niet mogelijk om het huwelijkscertificaat te onderzoeken conform artikel 28 §1.

Wij kunnen daarom uw huwelijksakte niet aanvaarden op basis van artikel 28, 30 en 31 §1 van het Internationaal Privaat Recht.

Als u beroep wil aantekenen tegen de beslissing, dan kan u dat doen bij de Familierechtbank Kortrijk (volgens artikel 31 §4 Wetboek IPR).

Artikel 31 §4 WIPR verduidelijkt:

"§ 4. (...)

Tegen de weigering of de gedeeltelijke erkenning kan beroep worden ingesteld bij de familierechtbank van het arrondissement van de woonplaats of gewone verblijfplaats van de belanghebbende partijen, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23."

Huidige procedure wordt aldus terecht bij (eenzijdig) verzoekschrift in de zin van artikel 23 WIPR aanhangig gemaakt bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te KORTRIJK (alwaar de woonplaats van verzoekers KORTRIJK is en aldaar het huwelijk bij erkenning dient te worden ingeschreven in de registers van de Burgerlijke Stand).

3. TEN GRONDE

3.1. REGELGEVING TER BEOORDELING TEN GRONDE

Artikel 46 WIPR bepaalt dat, onder voorbehoud van artikel 47, de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot worden beheerst door het recht van de Staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft. Dit betekent dat de grondvoorwaarden voor elke echtgenoot moeten worden beoordeeld op grond van zijn nationale wet.

Volgens artikel 47 WIPR worden de vormvereisten voor de voltrekking van het huwelijk beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het huwelijk voltrokken wordt en bepaalt dit recht met name of en volgens welke nadere regels het huwelijk in die Staat vooraf moet worden aangegeven en afgekondigd; de akte van huwelijk in die Staat moet worden vastgesteld en overgeschreven; het voor een godsdienstige instantie gesloten huwelijk rechtsgevolgen heeft; het huwelijk bij volmacht kan plaatsvinden.

Artikel 18 WIPR omschrijft het begrip "wetsontduiking" en bepaalt dat er geen rekening kan worden gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door het WIPR aangewezen recht.

Artikel 21 WIPR bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door het WIPR aangewezen buitenlands recht slechts wordt geweigerd voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid wordt inzonderheid rekening gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen. Wanneer een bepaling van buitenlands recht niet wordt toegepast wegens deze onverenigbaarheid, wordt een andere relevante bepaling van dat recht of, indien nodig, van Belgisch recht toegepast.

Aangaande het huwelijk tussen verzoekers van 16 mei 2015 dient het artikel 8 EVRM, artikel 12 EVRM, artikel 22 Grondwet, artikel 23 BUPO en artikel 143 B.W. als internationale grondrechten inzake het recht op huwen alsook het recht op het onderhouden van een gezinsleven als standaard te worden vooropgesteld, terwijl elke maatregel dat het huwelijk bemoeilijkt beperkend moet geïnterpreteerd worden.

Derhalve dienen de voorwaarden voor de erkenning van het huwelijk restrictief te worden geïnterpreteerd.

3.2. TOEPASSING IN CASU

Conform artikel 46 WIPR *juncto* art. 3 WIPR worden de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk beheerst door het Afghaanse recht, alwaar verzoekers beiden de Afghaanse nationaliteit hadden op het moment van de huwelijksvoltrekking.

Volgens artikel 47 WIPR worden tevens de vormvereisten voor de voltrekking van het huwelijk beheerst door het Afghaanse recht.

De gemeentediensten weigeren het huwelijk van verzoekers te erkennen enkel en alleen wegens het gegeven van het ontbreken van de legalisatie door de bevoegde Belgische diplomatieke post: nl, de Belgische Ambassade te Islamabad.

Echter verduidelijkt de Belgische Ambassade te Islamabad op voorlegging van deze Afghaanse huwelijksakte uitdrukkelijk in repliek aan eerste verzoeker (stuk 4):

"Wij legaliseren momenteel geen Afghaanse documenten"

Niemand kan gehouden zijn tot het onmogelijke. Er is maar één plaats bevoegd voor de eventuele legalisatie van Afghaanse akten, en deze geven te kennen dat sinds Taliban-overname géén legalisaties door hen meer mogelijk is.

Alwaar de erkenning van het huwelijk de regel is en de weigering de uitzondering (in het licht van het fundamentele grondrecht om te huwen zoals beschermd door art. 8 en 12 EVRM), is het duidelijk – zeker na impliciet doch duidelijke erkenning van het huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken middels aflevering van een visum gezinshereniging als echtgenote van een Belg aan tweede verzoekster – dat de erkenning van het huwelijk zich alsnog opdringt.

Ondergeschikt, is er minstens de pragmatische en juridisch volkomen correcte suggestie van het Openbaar Ministerie in dergelijke dossiers alsdat de *in casu* onbrekende of niet gelegd Afghaanse huwelijksakte kan worden vervangen door een declaratief vonnis in toepassing van artikel 35 (oud) BW en artikel 26 (oud) BW.

Het Openbaar Ministerie stelt in haar gemotiveerd advies van 25.10.2022 in een recent analogo dossier zoals ter griffie gekend onder het rolnummer 21/924/B (stuk 9):

Waar verzoekers stellen dat zij in de onmogelijkheid verkeren om een huwelijksakte te bekomen alwaar zij beiden erkend vluchteling zijn, merkt mijn ambt het volgende op:

Artikel 23 Burgerlijk Wetboek bepaalt dat enkel de akten van de burgerlijke stand gelden als enige bewijs van de staat van de persoon, tenzij de wet het anders bepaalt.

Conform artikel 26 Burgerlijk Wetboek kan, indien een akte van de burgerlijke stand vernietigd of verloren is gegaan, de akte vervangen worden overeenkomstig artikel 35 Burgerlijk Wetboek. De vernietiging of het verlies en de inhoud van de akte kunnen bewezen worden door geschriften, door andere authentieke bronnen of door getuigen.

Artikel 26 Burgerlijk Wetboek heeft een ruim toepassingsgebied: het kan niet alleen toegepast worden bij verlies of vernietiging van een akte van burgerlijke stand, maar ook in alle andere gevallen waarin men door overmacht in de onmogelijkheid verkeert om een akte van burgerlijke stand voor te leggen.

Mijn ambt acht het dan ook aangewezen beroep te doen op de procedure vervat in artikel 35 Burgerlijk Wetboek zodat een declaratief vonnis kan bekomen worden, dat zal gelden als huwelijksakte.

Bijgevolg vorderen verzoekers ondergeschikt – bij gebreke aan erkenning van hun Afghaanse huwelijk – om in toepassing van artikel 35 oud BW in samenlezing met artikel 26 oud BW een declaratief vonnis te wijzen in hoofde van verzoekers, hetgeen voor Stad Kortrijk dan zal gelden als huwelijksakte dewelke dient te worden ingeschreven in de registers.

Verzoekers verwijzen hieromtrent ook naar recente rechtspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.22 kamer van 23.09.2022 in diezelfde zin, waarin de vordering tot opmaak van een vervangende huwelijksakte in toepassing van artikel 35 en 26 oud BW ontvankelijk en gegrond werd verklaard (stuk 10). Ook in Kortrijk werd in bovenstaand dossier (ter griffie gekend onder rolnr. 21/924/B) het dossier middels gunstig advies van het O.M. in die zin van declaratief vonnis in beraad genomen voor vonnis op zitting van 1 december 2022.

Een identieke beoordeling dringt zich in deze op, zodat verzoekers niet enkel t.a.v. de Dienst Vreemdelingenzaken (en t.a.v. iedereen die hun identiteitskaarten bekijkt – stuk 6), doch ook t.a.v. alle (overheids)diensten als gehuwd koppel gekend zijn in België, via overschrijving van hun huwelijk in het rijksregister (via erkenning huwelijk door de rechtbank, dan wel ondergeschikt via aflevering van een declaratief vonnis door de rechtbank).

**OM DEZE REDENEN
en alle andere terloops het geding aan te voeren, desnoods ambtshalve,
BEHAGE HET DE RECHTBANK,**

De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens te zeggen voor recht dat de weigering tot erkenning van het Afghaanse huwelijk van partijen, zoals genomen door Stad KORTRIJK op 4 november 2022 (stuk 2), ongegrond is;

Ten aanzien van alle overheden in BELGIË erkenning te verlenen aan het Afghaanse huwelijk zoals op 25 januari 2019 werd afgesloten tussen de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED].

Ondergeschikt in toepassing van artikel 35 oud BW en artikel 26 oud BW een declaratief vonnis te wijzen dat zal gelden als huwelijksakte. Daarbij te zeggen voor recht dat:

[REDACTED]
Geboren op [REDACTED] te Baghlan (Afghanistan)
Belg

En

[REDACTED]
Geboren op [REDACTED] te Nangarhar (Afghanistan)
Afghaanse

In het huwelijk zijn getreden in de Afghaanse diplomatieke post te Peshawar (Pakistan) op 25/12/2019

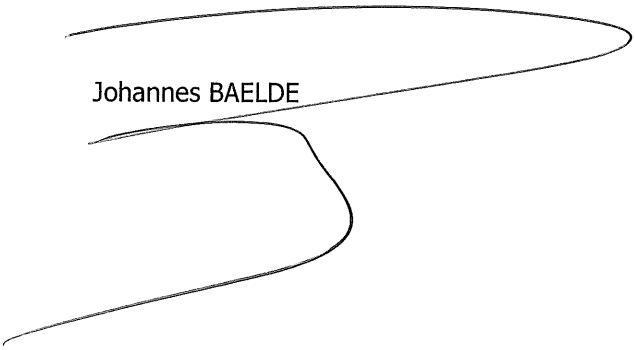
Te zeggen voor recht dat hierbij zal worden gehandeld overeenkomstig artikel 35 oud BW

De procedurekosten ten laste te laten van verzoekers, doch hierbij akte te nemen van het gegeven dat verzoekers werden toegelaten tot de kosteloze rechtspleging

Waarvan akte,
Met eerbied,

BRUGGE, 19 december 2022,

Voor verzoekers,
Hun raadsman,

Johannes BAELDE

INVENTARIS DER OVERTUIGINGSSTUKKEN

1. Beschikking van 13 december 2022 van het Bureau voor Rechtsbijstand in de Rechtbank van Eerste Aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling KORTRIJK, op grond waarvan verzoekers worden toegelaten tot de volledige kosteloze rechtsbijstand m.o.o. onderhavige procedure.
2. Brief van Stad Kortrijk dd. 04.11.2022 inzake weigering erkenning huwelijk in België;
3. Afghaanse huwelijksakte;
4. Email van Afghaanse Ambassade te Islamabad aan eerste verzoeker dd. 11.10.2022;
5. Attest samenstelling gezin verzoekers dd. 12.10.2022;
6. Belgische ID-kaart eerste verzoeker en F-kaart als echtgenote van een Belg van tweede verzoekster;
7. A) Afghaans paspoort van tweede verzoekster met Belgisch inreisvisum gezinshereniging;
B) Akkoordbeslissing DVZ inzake visum gezinshereniging op website DVZ;
C) Inhoudelijke akkoordbeslissing DVZ – toekenning visum D m.o.o. gezinshereniging;
8. A) Positieve woonstcontrole door politie Kortrijk ten huize van de echtgenoten/verzoekers;
B) Duiding Stad KORTRIJK dat wel een F-kaar als echtgenote van een Belg wordt afgeleverd, doch dat de huwelijksakte niet in de registers zal worden ingeschreven;
9. Advies van het Openbaar Ministerie m.b.t. een ander Afghaans koppel met administratieve tekorten aan de huwelijksakte (nl. louter religieus Afghaans huwelijk en dus zelfs zonder akte);
10. Vonnis Rb eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.22 kamer dd. 23.09.2022 in een analoog dossier (toekenning declaratief vonnis m.b.t. huwelijk waarop legalisatie ontbreekt).

DE 22STE KAMER FAMILIERECHTBANK,

In de zaak nr. 22/1157/B:

- [REDACTED]
- van Belgische nationaliteit,
 - geboren te Baghlan (Afghanistan) op [REDACTED] en ingeschreven in het rijksregister onder het nummer [REDACTED]

- [REDACTED]
- van Afghaanse nationaliteit,
 - geboren te Nangarhar (Afghanistan) op [REDACTED] en ingeschreven in het rijksregister onder het nummer [REDACTED]

- beiden samenwonende te 8500 Kortrijk, [REDACTED]
- beiden toegelaten tot de kosteloze rechtspleging bij beschikking van het Bureau voor rechtsbijstand in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk dd. 13 december 2022 (22/375/l),
- VERZOEKERS,
- *beiden in persoon verschenen, bijgestaan door en pleitend meester Johannes Baelde, advocaat te 8200 Sint-Michiels, Koning Albert I laan 40 bus 00.01 (ref.: 2022-3963).*

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Gehoord de raadsman van verzoekers in zijn middelen op de zitting van 02.03.2023.

Gehoord het openbaar ministerie, bij monde van H. Paermentier, substituut procureur des Konings, in haar mondeling advies.

Verzoekers verschenen in persoon en werden gehoord in het kader van het interactief debat.

I. De rechtspleging

Gelet op het hieraangehecht verzoekschrift van 19.12.2022, neergelegd ter griffie op 22.12.2022, door Mtr. Johannes Baelde, voornoemd, namens verzoekers, voornoemd, strekkende tot:

in hoofdorde:

de erkenning van het huwelijk van verzoekers, afgesloten in de Afghaanse diplomatieke post te Peshawar (Pakistan) op 25.12.2019,

in ondergeschikte orde:

het opmaken van een declaratief vonnis dienstdoende als vervangende huwelijksakte van verzoekers.

Gelet op de rechtsdagbepaling van 09.02.2023 voor de zitting van 02.03.2023.

Op de zitting van 02.03.2023 werden de debatten gesloten, waarna het dossier in beraad werd genomen.

II. Feitelijke voorgaanden en actuele vordering

2.1

Verzoekers sloten op 25.12.2019 een huwelijk af, hetwelk door de Afghaanse diplomatieke post te Peshawar (Pakistan) werd geregistreerd op 26.10.2021.

Ingevolge deze registratieprocedure werd naderhand aan verzoekers een huwelijkscertificaat of "Marriage Certificate" afgeleverd.

(zie stuk 3 – verzoekers)

2.3

Op 29.10.2021 deed verzoekster via de Belgische diplomatieke post in Islamabad (Pakistan) een visumaanvraag tot machtiging tot lang verblijf op basis van gezinshereniging met haar verblijfsgerechtigde echtgenoot verzoeker.

(zie stuk 7B – verzoekers)

Voornoemd huwelijkscertificaat werd door de Dienst Vreemdelingenzaken als rechtsgeldig document en bewijs van huwelijk weerhouden, nu verzoekster haar visumaanvraag werd gehonoreerd en haar een visum D werd uitgereikt op 04.01.2022.

(zie stuk 7A – verzoekers)

Verzoekster arriveerde op 23.05.2022 in België en vestigde zich bij haar echtgenoot. Na inschrijving in de gemeente werd zij in het bezit gesteld van de verblijfskaart F op 17.06.2022.

(zie stuk 6 – verzoekers)

2.4

Verzoekers boden hetzelfde buitenlandse huwelijkscertificaat aan bij de ABS te Kortrijk met het oog op de erkenning ervan.

Bij schrijven van 04.11.2022 deelde de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Kortrijk mee dat de huwelijksakte niet kon worden aanvaard omdat de Afghaanse huwelijksakte niet was voorzien van legalisatie waardoor het onmogelijk is om de voorwaarden conform artikel 28, § 1 W.IPR. te onderzoeken.

*

* *

Verzoekers vorderden in hun verzoekschrift van 19.12.2022, neergelegd ter griffie op 22.12.2022 het hiernavolgende:

"De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens te zeggen voor recht dat de weigering tot erkenning van het Afghaanse huwelijk van partijen, zoals genomen door de Stad KORTRIJK op 4 november 2022 (stuk 2), ongegrond is;

Ten aanzien van alle overheden in BELGIË erkenning te verlenen aan het Afghaanse huwelijk zoals op 25 januari 2019 werd afgesloten tussen de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]

Ondergeschikt in toepassing van artikel 35 oud BW en artikel 26 oud BW een declaratief vonnis te wijzen dat zal gelden als huwelijksakte. Daarbij te zeggen voor recht dat:

[REDACTED]
Geboren op [REDACTED] te Baghlan (Afghanistan)

Belg

En

[REDACTED]
Geboren op [REDACTED] te Nangarhar (Afghanistan)

Afghaanse

In het huwelijk zijn getreden in de Afghaanse diplomatieke post te Peshawar (Pakistan) op 25/12/2019

Te zeggen voor recht dat hierbij zal worden gehandeld overeenkomstig artikel 35 oud BW

De procedurekosten ten laste te laten van verzoekers, doch hierbij akte te nemen van het gegeven dat verzoekers werden toegelaten tot de kosteloze rechtsleging”

III. Advies van het Openbaar Ministerie

In haar schriftelijk advies van 19.01.2023, neergelegd ter griffie op 06.02.2023 adviseerde het openbaar ministerie de ongegrondheid van de vordering in hoofdorde omdat de voorgelegde huwelijksakte niet voorzien is van legalisatie. Evenwel adviseerde het openbaar ministerie de gegrondheid van de vordering in ondergeschikte orde.

Op de zitting van 02.03.2023 onderschrijft het openbaar ministerie bij monde van substituut-procureur des Konings, H. Paermentier, het eerder schriftelijk advies waarop partijen repliceerden.

IV. Ontvankelijkheid en territoriale bevoegdheid

Artikel 31. §1. eerste lid W.IPR bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte van de burgerlijke stand slechts als basis kan dienen voor de opmaak of wijziging van een akte van de burgerlijke stand of voor de inschrijving in het bevolkingsregister-, vreemdelingen- of wachtregister na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27. §1 W.IPR.

Krachtens artikel 31. §4. tweede lid W.IPR kan tegen de weigering of gedeelte erkenning beroep worden ingesteld bij de familierechtbank van het arrondissement van de woonplaats of gewone verblijfplaats van de belanghebbende partijen, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 W.IPR.

Artikel 23 §3 W.IPR bepaalt dat de vordering wordt ingesteld en behandeld volgens de procedure bedoeld in de artikelen 1025 tot 1034 Ger. W..

Verzoekers waren bij de inleiding van de procedure woonachtig te 8500 Kortrijk, Sint-Jorisstraat 33/0011.

Besluit:

De vordering, zoals thans ingesteld door verzoekers, is derhalve ontvankelijk.
Deze rechtbank is territoriaal bevoegd om kennis te nemen van de vordering.

V. De grond van de zaak

A. IN HOOFDORDE

Verzoekers vorderen de erkenning van hun buitenlands huwelijk afgesloten op 25.12.2019 en geregistreerd op 26.10.2021 in de Afghaanse diplomatieke post te Peshawar (Pakistan).
(zie stuk 3 – verzoekers)

Krachtens artikel 31 §1, eerste lid W.IPR kan een buitenlandse authentieke akte van de burgerlijke stand slechts worden vermeld op de kant van een akte van de burgerlijke stand, worden overgeschreven in een register van de burgerlijke stand, of als basis dienen voor de inschrijving in een bevolkingsregister, een vreemdelingenregister of een wachtregister, na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27, § 1 W.IPR.

Artikel 27 §1, eerste lid W.IPR bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure, indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 W.IPR. De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid.

Verder bepaalt artikel 30 W.IPR dat een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België te worden voorgelegd. Middels legalisatie wordt authenticiteit verleend aan de desbetreffende akte, met inbegrip van de handtekeningen van alle partijen.

Besluit:

Verzoekers leggen een kopie van hun buitenlands huwelijkscertificaat neer, doch is deze niet voorzien van een legalisatiesticker zodat de authenticiteit van deze voorgelegde akte niet wordt gegarandeerd.

Gelet op wat voorafgaat, dient de rechtbank te besluiten dat de door de ABS Kortrijk aangevoerde weigeringsgrond om het huwelijkscertificaat niet te erkennen, gegrond is.

Derhalve dient de vordering van verzoekers in hoofdorde te worden afgewezen als zijnde ongegrond.

B. IN ONDERGESCHIKTE ORDE

Verzoekers vorderen in ondergeschikte orde in toepassing van artikel 35 oud BW. een declaratief vonnis dat zal gelden als huwelijksakte.

De tekst van artikel 35, § 1 oud BW. luidt als volgt:

“De persoon die een akte wil laten verbeteren of laten nietig verklaren of een ontbrekende akte wil laten vervangen overeenkomstig artikel 26 kan hiertoe een verzoekschrift indienen bij de familierechtbank.”

Artikel 26 oud BW. bepaalt dat indien een akte van de burgerlijke stand vernietigd of verloren is gegaan, de akte kan vervangen worden overeenkomstig artikel 35. De vernietiging of het verlies en de inhoud van de akte kunnen bewezen worden door geschriften, door andere authentieke bronnen of door getuigen.

Voornoemd artikel heeft evenwel een ruim toepassingsgebied en kan niet alleen worden toegepast bij verlies of vernietiging van een akte van burgerlijke stand, maar ook in alle andere gevallen waarin men door overmacht in de onmogelijkheid verkeert om een akte van burgerlijke stand voor te leggen. Verder kan de inhoud van de ontbrekende akte van burgerlijke stand door alle middelen van recht bewezen worden en niet alleen door geschriften, andere authentieke bronnen of getuigen.

Verder bepaalt artikel 27 oud BW. dat elke persoon de vervangende akte van de burgerlijke stand aan elke verzoekende overheid kan overleggen, indien hij aantoont dat hij nog steeds in de onmogelijkheid verkeert de betrokken akte van de burgerlijke stand te verkrijgen, voor zover de juistheid van de erin vervatte gegevens niet wordt weerlegd.

Zoals reeds hoger vermeld, is het door verzoekers voorgelegde huwelijkscertificaat niet voorzien van legalisatie.

Tevens blijkt uit het stuk 4 van verzoekers dat de Belgische ambassade te Islamabad (Pakistan) op dit ogenblik geen Afghaanse documenten legaliseert. Mede gelet op de specifieke (oorlogs-)situatie aldaar, is de rechtbank van oordeel dat verzoekers voldoende aannemelijk maken dat zij door overmacht thans in de onmogelijkheid verkeren hun voorgelegd huwelijkscertificaat te laten legaliseren.

Evenwel stelt de rechtbank uit de neergelegde stukken van verzoekers vast dat:

- het huwelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken werd aanvaard bij de aflevering van een visum type D aan [REDACTED]
- [REDACTED] sedert haar aankomst in België samenwoont met [REDACTED] zoals blijkt uit het stuk 8A van verzoekers;
- het huwelijk werd aanvaard voor de aflevering van een verblijfskaart type F aan [REDACTED]

Besluit:

Gelet op de specifieke omstandigheden en de bijzondere situatie waarin verzoekers althans verkeren, alsmede gelet op het advies dienaangaande van het openbaar ministerie, besluit de rechtbank dat de vordering van verzoekers in ondergeschikte orde gegrond is, zoals bepaald in het beschikkend gedeelte van onderhavige beschikking.

VI. De gerechtskosten

De rechtbank veroordeelt verzoekers tot de kosten van huidige procedure.

Bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

De bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand (ingevoerd bij de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de Juridische Tweedelijnsbijstand – B.S. 31 maart 2017, Editie 2) wordt beschouwd als een gerechtstkost in de zin van artikel 1018, eerste lid Ger. W. (in burgerlijke zaken).

De rechter vereffent het bedrag van de bijdrage aan het Fonds in zijn eindbeslissing, die in de kosten verwijst, tenzij de in het ongelijk gestelde partij van de juridische tweedelijnsbijstand of rechtsbijstand geniet, of indien de rechter oordeelt dat hij zich op het vlak van zijn bestaansmiddelen in een situatie bevindt waarbij hij beroep zou kunnen doen op juridische tweedelijnsbijstand of op rechtsbijstand (Artikel 4 §2, derde lid van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de Juridische Tweedelijnsbijstand, waarvan de inhoud werd gewijzigd door artikel 47 van de Wet houdende diverse dringende bepalingen inzake justitie van 31 juli 2020).

In casu werd er door verzoekers die juridische tweedelijnsbijstand en/of rechtsbijstand genieten, geen bijdrage betaald bij de rolzetting.

Omdat verzoekers worden veroordeeld tot de kosten, doch tevens genieten van de juridische tweedelijnsbijstand en/of rechtsbijstand, dient deze kost niet te worden vereffend.

-Het rolrecht

Overeenkomstig art. 269² van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten veroordeelt de rechter de partij of de partijen die het rolrecht - bepaald overeenkomstig art. 269¹ van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten op 165 EUR - verschuldigd zijn tot de betaling ervan of tot betaling van hun deel erin.

Rekening houdende met alle omstandigheden van de zaak, worden verzoekers die de zaak op de rol hebben doen stellen aanvullend veroordeeld tot het rolrecht (rolrecht in debet gezien de rechtsbijstand).

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Na kennisname van het mondeling advies van het openbaar ministerie op de zitting van 02 maart 2023, bij monde van H. Paermentier, substituut-procureur des Konings.

Verklaart de vordering van verzoekers in hoofdorde ontvankelijk , doch ongegrond.

Verklaart de vordering van verzoekers in ondergeschikte orde ontvankelijk en gegrond.

1/

Zegt voor recht dat:

- [REDACTED]
- van Belgische nationaliteit,
 - geboren te Baghlan (Afghanistan) op [REDACTED]
 - ingeschreven in het rijksregister onder het nummer [REDACTED]

en

- [REDACTED]
- van Afghaanse nationaliteit,
 - geboren te Nangarhar (Afghanistan) op [REDACTED]
 - ingeschreven in het rijksregister onder het nummer [REDACTED]

GEHUWD ZIJN te Peshawar (Pakistan) op 25 december 2019.

2/

Beveelt de opmaak van de (vervangende) huwelijksakte in de DABS.

3/

Zegt dat verder gehandeld zal worden overeenkomstig artikel 35 oud BW..

4/

Veroordeelt verzoekers tot de kosten van huidige procedure.

Veroordeelt verzoekers aanvullend tot het betalen van het rolrecht, begroot op 82,50 EUR aan de zijde van partij [REDACTED] (rolrecht in debet) en op 82,50 EUR aan de zijde van partij [REDACTED] (rolrecht in debet).

Het rolrecht moet worden betaald aan de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën, na uitnodiging.

Wijst het meer- en/of anders gevorderde af als ongegrond.

Aldus verleend in het gerechtsgebouw te Kortrijk, in de openbare terechtzitting **zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig.**

Aanwezig : Lucas De Meirman, alleenzetelende familierechter,
Ellen Debruyne, griffier.

E. Debruyne

L. De Meirman